

er, at saaledes var det bestemt i de tidligere Krigsskatlove — maaskee ikke i den første, men i de to senere. Men ved den Deling, som da fandt Sted i $\frac{2}{5}$ og $\frac{3}{5}$, gik man ud fra, at Eieren paa Grund af den Bestemmelse, at enhver Debitor kunde afbrage Noget i de Renter, han havde at udrede, vilde faae et Afdrag i disse $\frac{3}{5}$. Dette Afdrag for Renter er aldeles opgivet i denne Lov, og det, som bevægede forrige Gang til at stille Forholdet som $\frac{2}{5}$ og $\frac{3}{5}$, nemlig den Fordeel, som Eieren kunde have ved at gjøre Afdrag i de Prioritetsrenter, han havde at betale, vil saaledes ikke komme ham tilgode nu, hvorfor Forholdet altsaa bliver flettere for Eieren end dengang. Jeg har derfor troet, at det vilde være rigtigere under saadanne Omstændigheder, hvor man dog ikke kan komme til en nøjagtig Bestemmelse af, hvad den Ene og den Anden bør betale, at dese lige. Det er denne Maade, hvorpaa man deler, naar man ikke ret veed, hvormedet den Ene og den Anden skal udrede, men der dog skal udredes Noget fra begge Sider. Forskjellen er meget ringe, og jeg har kun stillet Forslaget, fordi det syntes at tiltale mere ved Billighed og Ligelighed. Jeg kunde forresten have ønsket, at man med Hensyn til Fæstere og Leiere var gaaet en anden Vej, nemlig den, som Lovudkastet er gaaet med Hensyn til Arvesæstere, idet jeg troer, at man hellere maatte bestemme et vist Procentforhold af Indtægten, som Eieren skulde udrede som Bidrag til Krigsskatten, end som her gjøre en Ligning, der i alle Tilfælde er vilkaarlig og vil ramme høist ulige og paa mange Steder vil lede til, at Eieren kommer til at udrede mange Gange flere Procent end de tre, som det har været Tanken, at han skulde udrede. — Ved Forslaget under Nr. 9 skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at det vel her i Salen er gjort gjældende, at en saadan Bestemmelse var nødvendig for at sikke Brugeren, men at den ligesaagodt kan komme Eieren tilgode, nemlig hvor en Eier har paataget sig at udrede alle Skatterne. I et saadant Tilfælde maa Brugeren betale alle de Skatter, som Lovudkastet gaar ud paa, at han skal udrede.

J. M. Hansen: Hvad angaaer Forslaget under Nr. 1, da fremgaaer det af Listen

over Endringsforslagene, at det er stillet af hele Udvalget; men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det af nogle Medlemmer af Udvalget, ialtsald af mig, kun er stillet under Forsætning af, at Sagen om Udredelse af Heste til Armeen blev afgjort saaledes, som det i den Anledning nedfattede Udvalg havde foreslaaet. Jeg tillod mig i Gaarsmødet at bemærke, at saaledes som Udvalget over Hesteloven havde foreslaaet Sagen ordnet, skulde der paa nærværende Lov opføres et forøget Beløb af 280,000 Rb., og man meente da, at en lille Forhøielse af Hartkornsbidraget burde skee, og beregne, at denne vilde beløbe sig til 30,000 Rb. De øvrige 250,000 Rb. skulde da lægges paa den Afgift, som bestemtes efter § 4. Nu er imidlertid Hestendbudsloven forandret paa en saadan Maade, at dette forøgede Bidrag vil blive 60,000 Rb. mindre, hvilket Beløb derfor maa trækkes fra den Sum, hvormed Udvalget er gaaet ind paa at foreslaae Krigsskatten forøget. Det er da min afgjorte Mening, at naar man skal nedsette Beløbet med 60,000 Rb., skal man ikke vedtage den Forhøielse paa Hartkornet, som her er foreslaaet, men stemme imod Forslaget under Nr. 1, hvorved man tilsigter at indvinde 30,000 Rb. De andre 30,000 Rb. blive da at afbrage i den Sum, som skal udredes efter § 4. Derved vil der komme Overensstemmelse mellem denne Lov og Hestendbudsloven, saaledes som den nu er vedtagen i Folkethinget. Saaledes som Sagen nu ligger for, stemmer jeg altsaa imod Forslaget under Nr. 1 og tilraader de øvrige Medlemmer at stemme imod det, for derved at tilbageholde de 30,000 Rb. af de 60,000 Rb., som skulde fradrages af den Grund, jeg nylig anførte. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4, har den sidste øvrige Taler saa klart oplyst, hvorledes det maa forståes, at jeg ikke behøver videre at udtale mig derom. Naar man undertager fra Godtgjørelsen Arvesæstere med Ret til at sælge og pantsætte og kun beholder den for de Arvesæstere, der ikke have denne Ret, troer jeg, at det er rigtigt at forøge den, som her foreslaaet; thi med Undtagelse af den Arveret, der tilkommer disse sidste, leve de forøret rigt under de samme Fæsteforhold, som Livs-